

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplaței Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loterie.

TRIBUNA

MOTII.

Acei mulți dintre noi, bărbați și dame din clasele diferite ale societății românești, cari au avut inspirația fericită de-a alerga din depărtări la Abrud, cu ocazia congresului general al „Societății pentru fond de teatru român”, au fost mînați în prima linie de dorul arzător al Moșilor dragi și al scumpelor locuri istorice, sfințite de vitejia moșească. O șoaptă de ideal a sufletului le-a dăruit gândul binecuvîntat de-a se duce să cunoască pe acei fii bravi ai neamului, cari totdeauna viteji ne-au fost în vremi de furtună și model de Români ne sînt în vremi de pace....

S'au dus între Moși și Moșii și-au primit cum n'au mai fost primiți și cum nu vor mai fi primiți nicăieri. S'au așezat între Moși și nu i-ar mai părăsit pentru o lume. Că nu-s Români Moșii pe toată întinderea pămîntului românesc....

Senine și calde, strălucite fermecătoare fost-au momentele deamă ale congresului „Societății”. Toamea de față, umită și încântată a mas... Dar' ceea-ce a constituit sufletul și de-coarea de aur a sîrbărilor, ceea-ce a cucerit pe toți și neuitate amintiri le-a sădit tuturor în inimi, a fost dintr'un început și-a rămas până'n sfîrșit — *atitudinea Moșilor*.

În fața acestei atitudini, de admirat din toate punctele de privire și chiar și de cătră acei mai puțin înțelepți cu entuziasm și mai mult ascultători *altor glasuri decît glasul inimii, în fața atitudinii splendide manifestată de Moși și de șefii lor naturali* — însuși congresul „Societății” parea un simplu prilej, care se oferise Moșilor ca să dovedească ce fel de Români sînt și Munților ca să îmbrace haina festivă a tri-colorului și a graiului românesc....

Din clipa în care asistenții sîrbărilor și-au făcut intrarea în Munți, și pînă în clipa mereu aminată a despărțirii lor, — primirile românești, purtând cel mai declarat timbru național, s'au ținut lanț. Pretutindenea, mîndre arcuri de triumf, din brazi românești, și din tricolor național; pretutindenea, banderile de Români și masse mari de popor; pretutindenea, vorbiri entusiaste, cuminți, dar' nu „circumspecți”, sincere ear' nu „ocasionale”; pretutindenea, sîrbători ne mai pomenite nici chiar de bătrîni stegari ai *Thaliei române*....

În Munții glorioși ai Iancului, în aceste locuri unde harnicii Moși trăiesc astăzi, numai Dumnezeu și ei știu cum, pe aceste moși exploatare de vrășmași în chip hain spre ruinarea celei mai curate lamure a poporului românesc, chiar în acest mediu de raiu ca frumuseți ale naturii și aproape infernal ca traiu al bieților Moși: chiar aici ni-s'a oferit fenomenul atât de rar în viața noastră publică contemporană, fenomenul tăriei românești neînfrînte, fenomenul vitejii românești care nu-i îmbăcșită nici de miasmele materialismului, nici de bacilii infecțioși ai indolenței naționale nici de teoriile de suspectă proveniență ale egoismului degizat în pretinsă „prudență” dictată de „interesele noastre culturale”....

Limpezi la suflet, generoși în cugetare, viguroși ca energie naturală, luminați în fapte și în simțirile lor naționale, — scumpii Moși administrază, fără să vrea, o lecție pe cât de frățească, pe atât de necrutătoare tuturor acelor molatice frați ai noștri, cari de atâtea-ori ne tot spun, că nu mai pot de greutatea împrejurărilor și cari nici-odată nu vîd că nu mai pot de *grăsimea propriilor slăbiciuni*....

N'au brilat însă fiii Munților numai cu splendide succese ale *puterii morale*, — acea putere morală a temperamentului românesc în contul căreia atîtor sfătoși (la întunec) le place să debiteze brașoave și zeflemele.... Ci do-

vediră harnicii Moși că știu înțelege și ei — și-l înțeleg *cum trebuie* — acel curent dominant astăzi la noi, care-n cifre numeroase vede proba cea mai grea a „culturii” și a „idealului” național. Darnici din firea lor și stăpîniți de sentimentul nefățîrit al sacrificiului — frații din Munți s'au distins ca ni-meni altul și-n ceea-ce privește „succesele materiale”. Că nicăieri n'a fost înzestrată „Societatea teatrală” cu o sumă atât de mare — ca tocmă acolo, unde „se cerșește din poartă-n poartă”....

Duhul curat al tăriei românești a sgduit pe toți cei veniți din depărtări. Dela Zlagna până'n virful Detunatului, vigoarea sufletului moșesc va fi deșteptat din „scepticism” multe suflete blajine de orășeni, îndatînați să facă naționalism energetic cel mult după amezi, la câte un dulce far'niențe gustat cu „pic-colo”....

Jertfa curată a pungi moșești a provocat nesfîrșite aplauze.

Că dela obolul Vidranului și pînă la sutele frunțului — jertfele materiale curs-au rîu în cassa „Societății de teatru”....

Așa-s Moșii. Și au fost așa din veac de veac. Mari la suflet, mari și la jertfă. Viteji în războire, „ne-circumspecți” în timpuri de pace....

Români din toate părțile i-au văzut, i-au adorat. Au beneficiat de dragostea și de dărnicia lor.

A mai rămas — se-i urmeze în pildele cele frumoase. A mai rămas — se realizeze *în ei însși* urarea cu care răsplătiră pe frații ospitali: *Să trăiască Moșii!* *Ioan Scurtu.*

Cum lucrăm?

— Două articole —

de

Dr. V. Moldovan.

II.

Convocarea adunărilor generale se face de regulă prin publicarea în foile noastre. Că ce puțini se pot informa pe calea aceasta o vom ști dacă vom da un ocol prin unele ținuturi românești, unde inteligența dela sate, ba chiar și din orașe, nu cetește foi românești. De popor nu se ocupă nimenea. Adese-ori am întreat pe unul sau altul din țărani români, că de ce trece nepăsător pe lângă localul adunării și nu vine în lăuntrul, ca să audă și să învețe și el ceva?

El îmi răspundea mirat, că nu i-a spus nime că e adunare românească.

Ei bine, eu așa cred, că preotul român nu va călca nici o lege, nici bisericăscă nici lămăscă, dacă după sfîrșitul slujbei deja cu săptămîni înainte va spune în câteva cuvinte poporului, că ce va fi atunci și atunci și se-l îndemne a lua parte.

Și sînt sigur, că poporul, care dela natură e setos de a se lumina, va asculta și va lua parte, presupunînd că vom ști tracta cu el. Dar' despre aceasta mai jos.

S'a accentuat de nenumărate-ori prin foi, că e greșită practica din multe ținuturi, de a ține adunarea generală tot în orașul sau centrul despărțimîntului.

S'a accentuat, că despărțimintele sînt brațele sau organele, a căror chemare e să pună „Asociațiunea” în legătură cu poporul.

Ca să mă folosesc de o comparație, ele sînt ca arterele cari conduc sângele din inimă în întreg corpul omenesc dându-i viață și căldură.

Ei bine, dar' ca să se realizeze aceasta, după mine deși nu unică, dar' la tot cazul capitală misiune, e necesar, ca despărțimîntul să se coboare la popor, și mica licărire de cultură națională ce o revărsă numai cu ocazia adunărilor generale să o împartă uniform la toți, să o poarte pe rînd prin toate comunele din despărțimînt.

Lucrul acesta e clar că lumina zilei, pe cât de neînțeleasă e practica contrară, urmată cu renitență în multe părți și de mulți ani, cu toate afronturile din partea presei.

Acesta nu e numai conservatism, ci e chiar mai mult, e — *comoditate*.

Cei mai mulți se cugetă, că de ce să meargă pe cutare sat sărac, unde nici ce mîncă nici mai ales ce bea nu capeși și te mai costă și trăsura, când e așa de comod să stai frumugel acasă și să aștepti să vină la tine cei-ce inse-tează după cultură românească. Ear' de nu vin, tot atîta: *datorința ni-am făcut-o*.

Așa însă nu poate merge mai departe. Dacă odată pe an numai se cere dela noi ca să facem ceva pentru cauza comună, apoi considerații de comoditate și de temeri gastronomice nu pot avari loc.

Voiu trece la al treilea punct de gravamen în contra usului de pînă acum.

Nu e destul a chema poporul la adunările generale, ori a te cobori însuși în mijlocul lui, ci se recere că se-l ști și *căștiga* așa, ca să nu o pășim ca mai an la Poplața, ci se-l învățăm ca el însuși să dorească a lua parte, chiar și dacă adunarea s'ar ține în alt sat.

Aceasta, se o recunoaștem, e o problemă cât se poate de grea. Deslegarea ei însă e în mîinile noastre și constă în aceea, ca tot ce facem pentru popor, să o facem din adevărată și sinceră atragere și iubire cătră el și nu numai din ambiție ori obicei. Atunci vom afla glasul cu care îi vom pute vorbi la inimă.

Bine zice Götthe în „Faust”:

„Ihr werdet nie Herz zu Herzen schaffen
Wenn es euch nicht von Herzen geht.”

Va trebui înainte de toate să ne desbărăm de-a monopolisa toată ședința cu partea pur administrativă și în consecință pur monotonă și inconsumabilă. Comitetul ar trebui să le isprăvească toate aceste înainte de ședință și în adunare numai pe scurt să se facă pomenire de ele.

Tot astfel se se face cât se poate înainte încassarea taxelor, ear' în ședință numai cu multă precauțiune. Și poporul *trebuie cîrnat de cerșirea tazelor*.

Să ținem cont, că adunările se țin pe vremea lucrului de câmp, când pentru bietul țărăn fiecare crucer e scump, ear' un florin e un capital de care nu se poate despărți fără să simtă amar. Dacă chiar vrem ca și poporul să contribuie, acolo e *instituțiunea agenturilor*. Toamna, când se string bucatele, pe lângă puțină vorbă bună poporul ar da bucușori chiar și mai mult de 1 fl.

Să nu uităm, că *avînd înaintea ochilor numai progresul, material de multe-ori perdem de sute-ori mai mult în privința progresului moral și intelectual*.

Poporul care știe, că la adunare trebuie să plătească taxă, pentru el în timpul acela foarte mare, de rușine mai bine nu merge.

Ear' dacă a mers vre-odată și o păștește, — ori te lasă acolo, ca la Poplața, ori la anul nu-l mai prinzi.

Ce privește partea *literară* a adunării, se ne dăm silință să o facem cât de interesantă și de instructivă pentru popor.

Disertațiile se nu fie abstracte, ci după puțină scrisă la înțelesul poporului. Poporul e răbdător, și dacă-i știți vorbi după plac, te ascultă trei zile.

Să cercăm a îndemna și a face loc tineretului, ca prin disertații să devie de cu vreme membrii folositori națiunii, și să-i amortiseze din marea datorință de recunoștință ce o are față de poporul din care a eșit.

Eliade Rădulescu, părintele literaturii române, zicea tinerilor:

„*Scrieți băieți, ori-ce, numai scrieți românește*”.

Noi se le zicem: „*Vorbiți băieți, ori-ce, numai vorbiți la inima poporului*”.

Sibiu, 31 Iulie n.

Conferența interparlamentară. Ieri s'a deschis la Paris conferența interparlamentară de pace. Membrii grupului maghiar au plecat în număr mare la Paris, aflându-se între ei și Românii Dr. Iosif Gall, membru în casa magnaților și Teodor Fășie, deputat la dietă. Așa scriu cel puțin gazetele maghiare.

Reforme de dare. În ministerul de finanțe se lucrează la proiectele de legi, menite să reformeze într-o cîtva sistemul de dare, învechit și nedrept, introdus în Ungaria. Se vor modifica legile despre darea de case și de cîștig și se va simplifica legea despre darea de pămînt, în ce privește repartarea ei. Atîta tot??

E maghiară capitala? O gazetă maghiară se tînguește amar, că la judecătorii din Budapesta decurg pertractările finale aproape exclusiv în limba germană, fiindcă, sau părțile, sau martorii, sau toți cei chemați în fața judecătoriei, nu vorbesc decît *nemfește*. La tribunal, președinte de senat nici nu se numește judecător care nu știe bine *nemfește*. Și totuși mai faceți gură, onorabililor, că e maghiară capitala??

Asasinarea regelui Umberto.

Anarchismul, care grasează cu deosebire în țările occidentale ale Europei, a secerat alaltăieri o nouă victimă; a stîns vieța unui nobil surcel al casei de Savoia, a regelui Umberto, fiul marelui Victor Emanuel, unificatorul Italiei moderne. Umberto n'a avut o domnie atît de bogată în fapte mari, ca tatăl său, dar' s'a interesat mult de soartea poporului, căruia i-a dedicat toată activitatea și îngrijirea sa; de aceea Umberto a fost foarte popular și iubit în Italia. Anarchiștii însă, a căror patrie adevărată e Italia, de mult aveau la pîndă pe acest nobil domnitor.

Dintre atentatele comise asupra lui cel mai periculos a fost atentatul dela 17 Nov. 1878. Regele Umberto a scăpat însă de toate, dar' alaltăieri glonțul ucig. și i-a trecut prin inimă și i-a stîns vieța.

Eată depeșele sosite azi, cari dau unele detalii:

Monza, 30 Iulie n. Atentatul contra regelui s'a comis ieri (29 Iulie) la 10 ore 45 minute, ear' moartea a urmat numai la 11 ore 30 minute. Regele a sosit pe arena de gimnastică la 9 1/2 ore și a fost primit cu ovățiuni. El a plecat la 10 și 1/2. Atunci s'a comis atentatul. Atentatorul a descărcat 4 focuri de revolver, dintre cari trei au nimerit. Unul l'a nimerit drept în inimă. Regele a fost transportat în palat, unde a răposat în curînd.

Asasinul a fost arestat. Numele i-e *Gaetano Bressi*, în etate de 31 ani, anarchișt, de profesiune mătăsar. El și-a recunoscut faptul și a mărturisit, că motivul ce l'a îndemnat a fost *ura ce o are față de instituțiile monarchice*.

Poporul e grozav de agitat. A voit să sfășie pe asasin, care numai cu greu a putut fi salvat.

Roma, 30 Iulie n. Pe toate casele s'au arborat stîndarde negre; întregă Roma e în doliu, prăvăliile sînt închise. Prim-ministrul *Saracco* a plecat la Monza, însoțit de președintele senatului. Cadavru regelui va fi adus aici.

Moștenitorul de tron e în *Pyreu* (Atena), unde va fi primit trista știre. Dacă moștenitorul nu va sosi în decurs de 48 ore, se va institui o *regență provisoră*.

Ischl, 30 Iulie n. Știrea despre asasinarea regelui Umberto a consternat pe împăratul și Regele nostru. Când i-s'a înștiințat cazul, câteva momente n'a putut grăi de emoțiune.

Date biografice

Umberto, regele Italiei, s'a născut la 14 Martie 1844 și a fost fiul regelui Victor Emanuel și a prințesei austriace Adelhaida. A luat parte la războaiele contra Austriei din anii 1859 și 1866. După anectarea Romei la 1870 și proclamarea cetății eterne de capitală a Italiei unite, a fost numit comandant al garnizoanei din Roma. Cât timp a fost în viață tatăl său, Umberto nu s'a amestecat în politică. S'a urcat pe tron la 9 Ianuarie n. 1878, după moartea tatălui său. Ca rege, Umberto a domnit în spirit constituțional și prin spiritul său de economisare și o viață familiară esemplară a dat bună pildă poporului său.

Umberto s'a căsătorit la 1868, luînd de soție pe o rudă a sa *Margareta*, prințesă de Savoia. Are un singur fiu, *Victor Emanuel*, (născ. la 1869), prinț de Neapole și acum urmașul său pe tron. Acesta, acum regele Italiei, a luat în căsătorie la 1896 pe *Elena*, fiica principelui *Nichita* din Muntenegru.

În politica esternă Umberto a fost aderent al triplei alianțe, la care a ținut și în cele mai grele împrejurări. În contra lui s'au făcut mai multe atentate, dintre cari acest din urmă, de alaltăieri i-a stîns vieța, în etate de 56 de ani.

Scrisori din Macedonia.

Bitolia, 11 Iulie v.

Prin înălțarea consulului la rangul de inspector școlar și prin instituirea unui consiliu de instrucțiune la Bitolia, despre care am vorbit în corespondența precedentă, se va face un mare pas spre bine. Odată transferată în Macedonia suprema conducere a școalelor, numai prin faptul acesta afacerile se vor rezolva mult mai urgent și se vor evita o mulțime de greseli, voite ori nevoite, cu numirile, permutările și destituirile.

Dar' prin aceasta nu vreau cătuși de puțin să înțeleg, că școalele noastre vor merge după aceea admirabil și că n'au nevoie de nici o îndreptare, de nici o reformare și o mai bună organizare. Nu, trebuie încă multă muncă, multe silințe, pentru-ca să putem pune școalele pe baze solide și pentru-ca ele se poată corăspunde pe deplin scopului lor.

În primul rînd e bine, să ne ocupăm de școalele primare, cari lasă mult de dorit, atît în ceea-ce privește modul cum e alcătuit programul lor, cît și prin puțină pregătire și competență a o mare parte din personalul lor didactic. Grecii, vrășmașii noștri, și-au dat bine seamă de înalta și marea menire a acestor școale și de aceea ei în ultimii ani, pentru-ca se poată paralisa cu mai mult succes influența școalelor românești, le-au reorganizat radical pe ale lor, introducînd o mare parte din reformele și îmbunătățirile reclamate de noile sisteme pedagogice. Fără a fi perfecte, însă, trebuie să o recunoaștem, în multe privințe ele stau mai bine decît școalele noastre.

Nu mai constatarea acestui fapt trebuie să ne deie de gîndit. E în interesul nostru ca să nu ne lăsăm mai pe jos de aceia, a căror cultură voim să o înălțăm din sînul poporului nostru. E timp, și numai timp, ca în loc de a ne aduce învinuire reciprocă, cari nimeniua nu pot folosi, să ne ocupăm cu toată seriozitatea și cu tot patriotismul, cerut de împrejurări, ca să facem din școalele noastre primare instituțiuni de educațiune și de cultură în toată puterea cuvîntului și să le punem pe o treaptă superioară celor grecești.

Prima noastră grijă se fie aceasta: Cum se facem să scoatem corpul învîtătoresc din amorțea în care stă retras, să-i inspirăm gust de cetire și dragoste de școală sa și se-l modernisăm. De obicei două sînt boalele, de cari suferă și de cari trebuiesc vindecați inștituții noștri. Așa, mai întăiu ei cetesc puțin și încă mai puțin cetesc românește. Mulți din ei sînt absolvenții liceului din Bitolia și prin urmare dintre limbile străine cunosc bineșor limba franceză. Drept aceea ei caută să se perfecționeze în studiul acestei limbi, și așa mai toate economiile lor sînt date pentru cumpărarea de cărți franțuzești. Românește mai că nu cetesc. Rar, foarte rar e inștitutul, care să fie abo-

nat la vr'un ziar, ori la vr'o revistă românească, ori a cărui bibliotecă se esceleze prin mulțimea cărților românești. O altă serie de instituturi nu fac nici atâta. Nu cetesc românește, dar nu și procură cărți nici în vr'o limbă străină. O perchișie domiciliară ar dovedi, că mulți, în afară de manualele elevilor, nu posedă alte opere. În această categorie intră cei cu studii foarte incomplete și cari s'au introdus în sinul corpului didactic ori în timpurile de demult, atunci când era lipsă mare de instituturi, ori în anii din urmă, mulțumită legăturilor de rudenie, ori protecției, de cari se bucurau pe lângă personagiile, cari până în trecut apropiat dispuneau de situațiune. Aceștia nici-odată nu și-au iubit cariera lor, nici-odată n'au avut dorința de a se instrui, așa că au ajuns ca capitalul lor de cunoștințe să nu încreacă cu mult cunoștințele elevilor, cu a căror educațiune și instrucțiune sunt însărcinați.

Înainte de a trece la al doilea punct, mă simt dator să declar, că din fericire pentru noi și pentru școalele noastre, avem o bună parte din instituturi, cari nu intră în categoria alor de mai sus. Conști de datorii lor, pasionați pentru școală, aprinși de dorul de a lumina neamul și a-l scăpa de greșelile, ei nu și-au pierdut timpul în trădăvie și nu și-au cheltuit banul în petreceri sârbașe. Cu unii ca aceștia noi ne putem mândri, pentru că ei fac onoare școalelor și neamului nostru.

Un alt rău — și acesta mai general — de care sufer instituturile noastre, este lipsa de o pregătire pedagogică, care să le ușureze munca lor și să facă ca tinerele vârstare să meargă mai cu drag la școală. Într-adevăr, noul institutor, fie el absolvent, fie unul cu studii mai puține, se simte foarte încurcat, când pentru prima dată e nevoit să intre în clasă și să predea prima lecție. Nu știe de unde să înceapă, cum să procedeze, cum să se scoboare până la nivelul inteligenței copiilor, pentru că se fie înțeleș. El le explică, dar le explică așa, cum a auzit de la profesorul său din liceu. Dacă are talent, vorbește ca un orator, întrebunțază expresii mari și frase sforțitoare. Dar copiii cască, nu sînt atenți, se plictisesc și nu înțeleg nimica din tot ce le înșiră institutorul lor.

Urmarea? A doua zi vin la școală cu lecția nepregătită și cu chipul acesta fac zădărnica munca institutorului. Cei cari învață, învață mecanicește, fără să se pătună de ceea ce cetesc, fără să și deosebească importanța materiei. Copilul imaginează, dar nu asimilează cunoștințe. Să dau un exemplu, luat din ceea ce am constatat eu însumi: La o școală de fete se ținea cu clasa a II-a primară esamen la geografie. O fetiță de 8 ani a definit ireprosabil *ce e dealul*. La întrebarea mea, dacă ea a văzut vre-un deal, ori poate se ne arete cu mâna (pentru că se vedeau multe prin fereastra clasei), ea a holbat ochii la mine, mirată de așa întrebare, ear' institutoarea în naivitatea ei s'a grăbit să-mi declare *că nu le-a învățat așa*. Eată la ce nostimade se poate ajunge, atunci când institutorii nu posedă cunoștințe măcar cât de elementare de știință indispensabilă lor și care se numește *pedagogie*.

Să fim însă drepti. Nu trebuie să aruncăm asupra institutorilor toată vina. Nu sînt ei singurii culpabili, că nu se pricep în aplicarea mijloacelor, prin ajutorul cărora ar face instrucțiunea mai solidă și mai lesnicioasă. În mare parte acest rău se datorește faptului, că ei n'au avut unde să învețe *pedagogia* cu științele accesorii ei. În liceu ei au învățat să traducă din autori clasici, să scandeze pe Omer ori Vergiliu, dar n'au învățat cum se prepară o lecție pentru cursul primar.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Despre însemnătatea și folosul înșoțirilor.

Disertație ținută la adunarea generală din 29 Iunie a despărțământului V. (Seliște) al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, în Orlat.

(Urmare).

Drept aceea bine fac cei-ce prin strădanie pe cale dreaptă și cinstită își câștigă bani, c'atunci au de toate. Și totuși nu e de ajuns atât; ci pe lângă meșteșugul de a ști câștiga, se mai cere încă un lucru tot atât de trebuincios și folositor, măiestria de a ști și păstra.

Butea fie cât de mare, o goleşti cu ulcioa; bărbatul fie cât de harnic, nu poate strînge cu 4 boi cât încapă în puna birtășului, ori-cât poate risipi muiera cu șurțul.

Cunoaștem casuri, că s'au împreunat în căsătorie oameni săraci și cu timpul, prin harnicie și crutare, au devenit avari și respectați; pe când altora le-a rămas toate de-agata și n'au fost harnici să le stăpânească.

Toate acestea le știți de bună-seamă și d-voastră tot așa de bine ca și mine, și dacă totuși vi-le mai aduc înainte, o fac din motivul, că învățătura bună cere să fie des pofitorită, nu ca sfatul rău, care dintr'odată prinde și se încoibă în

cum se predă, cum se vorbește cu copiii în vîrstă mică etc.

Am semnalat cele două boale principale, de cari trebuie vindecate corpul nostru învățătoresc. Într'un număr viitor voi arăta și mijloacele, pe cari le cred eficace și în stare de a remedia aceste boale.

Marcu Ionescu.

Din România.

Domnul Ioan Kalinderu și bibliotecile noastre populare.

București, 28 Iulie n.

Dacă există în România un om, care să fi lucrat cu adevărat pentru luminarea poporului, pentru dedarea țărânului la o cultivare mai rațională a pământului și la o mai bună chiverniseală, atunci acela fără îndoială e dl *Ioan Kalinderu*, membru al „Academiei Române” și administrator al domeniilor Coroanei. Dl *Kalinderu* nu a făcut teorii cum se fac în școale, și în revistele agronomice; teorii pe cari nici înșiși propovăduitorii nu le urmează. Dl *Kalinderu* a lucrat cu fapta. Și întru adevăr, prin reformele aduse pe domeniile Coroanei, aceste domenii sînt adevărate modele, dela care satele din jur învață mult. Dl *Kalinderu*, cum singur mărturisește, nu e agricultor, nu e nici silvicultor, și tot ce a făcut a purces din simțul datoriei. Acest simț mai ales l-a făcut să vadă că nu e de ajuns ca țărânul să aibă pământ, ci trebuie să poseadă și știință și învățătură, cari să-l lumineze, să le arete cum trebuie să-și muncească moșia, cum trebuie să chivernisească ca să poată birui necazurile zilei. Fiind convins dl *Kalinderu* de înălțimea principiului: „învățătura pre-gătește comori pentru viitor, a și lucrat mult în direcția aceasta. Bisericiile și școalele, preoții și învățătorii de pe domeniile Coroanei sînt dintre cei mai buni ai țării. În comunele de pe domeniile Coroanei sînt reuniuni de lectură, și înseși administrația editează o *bibliotecă populară* de cea mai mare însemnătate pentru cărturarii țării. Până acum au apărut 15 broșuri. Ultimul număr: „Îndrumări date agenților domeniului Coroanei de către *Ioan Kalinderu*”, cuprinde sfaturi înțelepte cari în mare parte se potrivesc și pentru noi Ardeleani, și sînt bune ca toți să le cunoaștem și să le folosim după loc, timp, și împrejurări. Văzînd însemnătatea acestei biblioteci, ce se publică sub îngrijirea dlui administrator, pentru luminarea țărânului român, m'am adresat dlui *Kalinderu* să binevoiască a trimite câteva exemplare și bibliotecilor populare din Ardeal. Cererea mea a fost primită cu cea mai mare bunăvoință.

Din multe biblioteci populare ce există în Ardeal nu mi-am adus aminte decât de vre-o patru: Boița (Sibiin) Zagra, Maier (com. Bistrița-Năsăud) și Kustely (Bănat).

După informațiile primite pot afirma că dl inginer *A. Oneanu* — din autorizația dlui *Kalinderu* — a și trimis Sămbătă, 15 Iulie, 84 exemplare. Câte 12 exemplare la adresa celor 4 biblioteci ear' trei colecții la adresa „Asociațiunii”, din Sibiin, spre a le împărți după-cum va afla de bine.

Fapta dlui *Kalinderu* se laudă singură, dar va fi de o însemnătate și mai mare, când va fi imitată și de alți fruntași ai țării românești, când ea va pute fi privită ca începutul unei nove direcții a luptei pentru luminarea țărânului român de pretutindenea.

La noi în Ardeal se lucrează deja pentru țărăn, căci țărânul avut și luminat e baza luptelor viitoare, dar această tendință une-ori e împedecată prin lipsa autorilor și putem zice că aproape totdeauna prin lipsa paralelor.

Din lipsa mijloacelor nu se prea pot vulgariza nici cărțile populare ce apar la noi, decum se se mai procure și de cele apărute prin România. Din cauza aceasta nu este o unitate pentru deșteptarea țărânului, și ar fi bine pe viitor să se lucreze mai umăr la umăr, ca rezultatele fiecărei părți să se aplice la întreg. Dacă fruntașii din România nu află potrivit să cumpere cărțile noastre pentru popor din pricina stilului barbar (?) și de neînțeles (?), atunci cel puțin imiteze pe dl *Kalinderu* și înceapă o acțiune ca cel puțin cărțile din regat să străbată peste hotare ducînd cu sine lumină și limbă adevărată.

Dee D-zeu, ca dl *Ioan Kalinderu* să aibă mulți urmași.

Saul.

Voci de pretutindenea.

Din Bozovici.

— 25 Iulie n.

Despre un cas' dureros am să vă raportez. Ca un fulger venit din cer, pe neașteptate comuna noastră *Bozovici* fu lovită de o tristă întâmplare prin moartea vrednicului ei păstor sufletesc *Nicolae Brinzeiu*. Nici nu voiam a crede în primul moment auzind despre tristul eveniment urmat pe neașteptate, știind că ziua premergătoare între glume am petrecut-o la masă cu familia sa.

Și ca mine, întreaga comună a fost greu lovită de această pierdere, căci ea a pierdut nu numai pe păstorul său sufletesc, ci și pe acel bărbat harnic, care totdeauna a fost la culmea chemării sale de povătuitor bun.

El a știut cu blândețe sale cuvinte a domoli spiritele iritate, el pe fiecare Român îl înveța să nu dea crezîmă străinilor, să nu se lase sedus de ei, ci să-și iubească neamul său.

Când comuna noastră a fost mai rău descrisă de către contrarii noștri, el a fost acela care a dat purul adevăr la lumină, zicînd stăpînîrilor mai înalte: „Denuminții noștri sînt cileșii cari bagă ură și pismă între noi, ei sînt agitații și nu noi, precum ne descriu ei, și cuvintele acestea fiind adevărate, au fost auzite la locul competent, cileșii au trebuit să se ducă de aici, așa cum lor nu le-au plăcut.”

De aci se vede, că a fost un bărbat statornic și cu încrezîmănt. Nu voese a-l lăuda; dovedească faptele sale, în cele următoare:

Nicolae Brinzeiu s'a născut la anul 1834 în comuna grănițrească *Cornea-reva*, din părinți economi, a studiat școalele grănițrești de pe acel timp și preparandia din Caransebeș, când la anul 1854 după terminarea preparandiei, mama-sa, punîndu-i merinde în traistă și câteva parale în mână, îl trimite în comuna noastră *Bozovici*, unde la 6 Maiu își ocupă postul seu de învățător cu un salariu anual de 60 fl.

La anul 1856 s'a căsătorit, după aceea s'a înscris la teologia din *Vergeș* și la anul 1860 fu hirotonit întru diacon pentru comuna *Bozovici* de către episcopul *Chenghelai* din *Vergeș*. La anul 1865, ca diacon fu invitat de protopopul *Dimitrie Iacobescu* la sfîșirea bisericii din Băile-Herculane. La anul 1870 fu ales deputat la primul congres național și ca atare a asistat la anul 1873 la alegerea metropolitului *Ivaicevici*. La anul 1872 fericitul episcop *Ioan Popasu* l'a chemat spre a sluji ca diacon pe lângă dînsul la sfîșirea steagului militar din *Cracova*. Voese a amîni, că fericitul episcop *Ioan Popasu* îl avea cu drag pe lângă sine, pentru vocea sa plăcută și sonoră; și la ori-ce festivitate era invitat spre a celebra ca diacon. Devenind parochia din comuna *Cornea-reva* vacantă, credincioșii acelei comune

nu și-au uitat de fiul născut în mijlocul lor, căci l-au rugat să vină în satul natal oferindu-i parochie, și promițîndu-i că speșele încopiate cu sfîșirea intru preot ei le vor suporta. La anul 1878, la Trei-Ierarhi fu sfîșit intru preot pentru comuna *Cornea-reva* de către fericitul episcop *Ioan Popasu*. Comuna *Bozovici* deci fu silită a și pierde pe bravul seu învățător și diacon. Îmi aduc aminte; eram copil de școală când părintele *Nicolae Brinzeiu* servi antău ca preot la altar în comuna *Bozovici* și cu lacrimi în ochi își lua rămas bun dela poporeni și, zicîmi aduc foarte bine aminte, căci cuvintele sale de adio au stors lacrimi nu numai din ochii mei și a conșolarilor mei, ci a întreg poporului de față.

Bozovicieni însă nu l-au uitat așa în grabă, precum el ne-a părăsit, căci după un an și jumătate devenind o parochie vacantă l'au chemat îndrîrît și el a ascultat de glasul poporului; ear' fericitul episcop *Ioan Popasu*, în fața dlui protopop *Mihail Popoviciu* și a fostului secretar *Ioan Bartolomeu* i'a zis: „Cunoșcîndu-te de un preot harnic și cu mare trecere în Almai, te trimt la *Bozovici* ca să faci ordine acolo.”

Occupîndu-și la anul 1880 aci parochia, a lucrat cu mult zel pentru înaintarea poporului seu, în și afară de biserică; el și-a făcut parochian să răspundă dulce și nu întrelasă nici-odată a nu da învățătură celui lipsit. La anul 1891 fu ales deputat la sinodul eparhial, apoi asesor în senatul școlar consistorial, mai tîrziu asesor al școlului protopopesc.

Decedatul a fost și președinte al sinodului și comitetului parochial, președintele comitetului de revizuire a cassei de păstrare „*Nera*”, vicepreședinte al casei române și al corului vocal din loc, etc.

Actul înmormîntării s'a săvîrșit în 3 Iulie a. c. st. v. la orele 2 p. m., asistînd 9 preoți, întreaga inteligență din loc și jur, căci au alergat cu toții spre a petrece la odihna vecinică pe păstorul sufletesc cel adevărat. După săvîrșirea tîmălierii la casa decedatului, conductul se pune în mișcare pe lângă sunetul clopotelor și făcînd pauză la toate crucile, cari erau în doliu; — ear' la „*Nera*”, la casina română, la comuna politică, etc. fălăiau steaguri negre, semn că comuna și-a pierdut pe harnicul seu preot. Prohodul s'a servit în sf. biserică.

Cununile erau duse de mai mulți tineri. Au depus cununii: familia decedatului, comuna politică și comuna bisericăscă, institutul de credit „*Nera*” etc.

După săvîrșirea ceremoniilor preotul *Nicolae Bihor* îine o vorbire acomedată care a stors lacrimi din ochii celor de față. În vorbire au fost arătate meritele vrednicului păstor sufletesc.

După așezarea coșciugului în mormîntul din loc, unde a dorit decedatul a fi înmormîntat, preotul *Dimitrie Bogoeviciu*, ginerele defunctului, mulțumește în termeni calduroși celor de față pentru participare și roagă a nu uita pe preotul cel vrednic care a apus în mormînt pentru totdeauna.

I. R.

La Abonament lunar pentru

August st. vechiu

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Lucrul însă — durere — merge încet și nu sporește cum de lipsă ar fi și ar trebui. Causa acestei lăncăzeli este a se căuta pe deoparte în vitregitatea vremurilor trecute, când nu ne era dată putința să ne dezvoltăm, dar și în firea dărje și prepușelnică a poporului nostru, care nu se hotărăște îngrabă cu una cu două a-și părăsi vechile deprinderi, — urmare poate și ea a suferințelor îndurate în cursul veacurilor dela asupritorii neamului nostru.

Eată cum ne tîlmăcim noi acest lucru în mână cu istoria trecutului, atît față de poporul nostru peste tot, cât și față de comuna Orlat îndeosebi.

Timp de vre-o 90 de ani, cât au stat Orlățenii în rînd cu ceilalți grănițeri sub regimul militar, ear' înainte de grănițerie în rînd cu ceilalți Români, din districte ca și din varmeghi, timp de veacuri în stare de ațîrnare sub altă formă de regim, — s'au deprins la ascultare necondiționată, adecă fără multă vorbă și fără a se mai gîndi, că în folosul lui, și pentru-ace, au să facă toate la poruncă.

Cu desființarea grănițeriei la anul 1851, mai în același timp s'a introdus absolutismul politic, o nouă formă de oblađuire aproape egală în asprime cu militarismul.

De aceea când, după absolutismul rigid, iernatic, a urmat pe timp — durere prea scurt — primăvăratul constituționalism cu înclinare spre autonomie și federalism — prin diploma împărătească din 20 Octomvrie 1860, care arunca asupra poporului nu numai da-

ASTRA.

CONVOCARE.

Despărțământul XV. (Mociu) al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român își va ține adunarea cercual în 12 August n. a. c. în comuna Mociu la 2 ore p. m. în școala română gr-ort.

Program:

1. Deschiderea ședinței prin președinte.
2. Raportul comitetului.
3. Raportul cassarului.
4. Alegerea alor două comisii: a) pentru censurarea rapoartelor comitetului și a cassarului b) pentru înscrierea de membri și pentru încasarea taxelor.
5. Disertațiune.
6. Raportul comisiunilor esmise.
7. Satorirea bugetului pe anul 1901.
8. Alegerea delegaților pentru adunarea generală.
9. Eventualele propuneri.
10. Încheierea ședinței și verificarea procesului verbal.

La aceasta adunare se invită cu toată stîmă toți membrii despărțământului precum și toți Românii de bine, cari dovedesc și voiesc a sprîgîni cultura română.

Din ședința comitetului cercual al despărțământului XV. (Mociu) ținută în Mociu la 24 Iunie 1900.

Ioan Moldovan,

dir. desp.

Simeon Ciura,

notar. desp.

Epitafica zilei.

Sibiin, 31 Iulie n. 1900.

Mento. 1 August: Concours la postul de medic cercual Săngătinului.

2 iust: Reuniunea femeilor române selăgene, adunare generală în Sigu. — „Astra” desp. XIV. selăgen, adun. gen. în Sigu. — Sfîșirea bisericii gr-cat. din Sigu. — Petrecere în Sigu (Felső-Szék). — Petrecere în Lăpușul-unguresc. — Petrecere în Mediaș. — Petrecere în Lipova. — „Astra” desp. XXXIII. sătămărean, adun. gen. în Sanisla. — Reuniunea înveț. gr-cat. sătămăreni, adun. gen. în Sanisla. — Concert și petrecere în Sanisla. — „Astra” desp. Bogda adun. gen. în Valeapai.

5 August: „Astra” despărțământul VII. (Hateg), adunare generală în Hateg. — Petrecere în Hateg. — „Astra” desp. Blaj, adunare generală în Săncel. — „Astra” desp. Ogorheiu, adun. gen. în Săntana-de-Murș. — Petrecere în Soroștin. — Concert și petrecere în Săncel.

Espedarea ziarelor.

Foile ungurești scriu, că în ministerul unguresc de comerț se proiectează o reformă mare în ce privește expedarea ziarelor prin post. În esență planul se zice că ar fi următorul: Ziarele vor fi expedate fără fășie de adresă și fără timbru. Fiecare oficiu postal va purta un registru despre abonenții ziarelor din cercul seu de activitate. Numărul exemplarelor expedate prin postă se vor pacheta în saci, sau în legături, ear' deasupra se va scrie numai numele satului, respective orașului. Timbrul obicînit pentru francarea ziarelor se va plăti din partea editorilor în sume anuale.

Să fie oare vorba despre o înlesnire sau despre o îngreunare pentru gazetele — nemaghiare?

mințea omului ca și buruiana în holdă, de care nu te mai poți scăpa,

Cele zise până aici le putem cuprinde în câteva cuvinte, pe cari vă rog să nu le uitați, ci să le aplicați și în viață; ear' ca să nu le uitați, repetați-le în fiecare zi dimineața când vă sculați și seara când vă culcați. Eată-le:

• Prin muncă și crutare

Ajunți la bună-stare.

Dar și înarmat cu aceste două frumoase virtuți, munca și crutare, unul fiește-care din noi, de sine singur nu va fi destul de tare ca să poată străbate birurilor prin greul vieții. Lupta devine mai ușoară, îndată-ce se însoțesc mai mulți. Și e fapt constat, că omul dela natură e plămădit să fie social. Înșuși cuvîntul lui D-zeu zice (la Facere c. 2, v. 18): „Nu este bine să fie omul singur”. Ear' înțeleptul Sirach se exprimă la c. 4, v. 9 așa: „Mai buni sînt doi, decât unul, că de va căde unul, celalalt va ridica pe soțul seu. Dar vai ce-lui-ce este singur, când va căde, că nu este altul, care să-l ridice”.

Miletici, marele patriot al Sêrbilor, întemînit fiind pentru vederile și acțiunile sale politice, a înebunit sub osînda temniței din pricina, că timp mai îndelungat nu l'a îngăduit a conveni ori a vorbi cu nime. Așa de vie e dorința și atât de mare trebuința la om, ca să comunice cu semenii sei!

Într'altel chiar și firea ne arată și pătania ne învață, că doi birue pe unul, și că trei pot mai mult ca doi. Frumos exprimă poetul nostru iubit bine-

făcătorul efect al înșoțirii prin cunoscutul vers:

„Unde-i unul nu-i putere

La nevoi și la durere;

Unde-s doi puterea crește

Și iebînda nu lipsește.”

La uimitoare rezultate au ajuns alte neamuri, mai luminate de cum sîntem noi Românii, pe toate tărîmurile activității omenești: în economie, în cultură, în traiul social, la tăcutele îndeletniciri private, ca și la sgomotoasele lupte de întrecere în viață de obște, tocmai cu ajutorul înșoțirilor de tot felul.

Văzînd noi cu ochii foloasele la cari au ajuns acelea, îndeosebi însă popoarele cari cu noi împreună locuiesc acest petec de pământ, pe care-l numim patria noastră, — n'avem decât să le urmăm, slujindu-ne de aceleași mijloace de cari s'au slujit ele, ca și noi să ajungem la asemenea rezultate.

La stăruința bărbatilor noștri luminați, cu durere de neam și cu tragere de inimă pentru popor, au început de un timp încoace a se înființa și la noi Românii înșoțiri sub deosebite numiri: aici un cabinet de lectură sau casină, colo o reuniune economică sau tovărășie agricolă, dincolo o bancă de păstrare și împrumut sau o societate de consum ori comercială și altele; ear' aici în comună, pe lângă „Brădetul” încoș și o „Reuniune de femei” pentru înfrumusețarea casei lui Dumnezeu, inițiatorii și conducătorii căreia merită pentru aceasta toată lauda și de mulți în multe locuri trebuî-re-ar să fie imitați.

torințe, ci-i împărțea și unele drepturi, — am ajuns pe o clipă într-o stare de buimăceală, ca treziți fără veste dintr'un somn adînc, și în toropeala noastră nu știam, de unde să începem și pe ce să punem mîna?

Ne aflăm în starea în care se află, copiii, când încep să umble în picioare, sau ca puii, când vrea să-i lase cloșca. Aveam adecă oare-care libertate de acțiune, dar' stăpînirea tot nu ne lăsa din ochi.

Cum însă în lume nimic nu e statornic, ci toate se schimbă, mai curînd sau mai tîrziu, ori spre bine, ori spre rău: schimbatură s'a și acest sistem de guvernare, această formă de oblađuire, ear' noi față de stăpînirea țării în noua eră ajuns-am cu timpul în starea puilor, pe cari cloșca nu numai că-i lasă de capul lor: nu-i mai chiamă la mîncare, nu i mai culcă sub aripi, nu-i mai ocoțeste, ci, când s'apropie de ea, îi mai și ciușdește.

Un metod de educație politică acesta destul de curios și fără miță aplicat, potrivit însă de a ne lumina la cap, ca, înțelegînd situația, să nu ne mai punem nădejdea în alții, ci în propriile noastre puteri, că „mila dela străin, ca și umbra dela spin”; nici să ne mai mîngîiem cu pocitul proverbul: „că-nu e harnic cine dă, ci cine rabdă”. E doar' îndeobște cunoscut, că chiuitul se aude mai tare ca plînsul. (Va urma).

Emigranții. »Gaz. Trans.» serie, că Duminecă dimineața a sosit acolo trenul separat cu cei 600 de emigranți evrei, reșpedit în România dela Viena. Trenul se afla sub pază polițienească, ce a fost dat-o poliția din Pesta, vrând astfel să se asigure, că până la anul Evreii vor fi trecuți peste granița în România. La gară emigranții au fost întâmpinați de gendarmierie, de poliție și de câțiva Evrei.

Căsătoria regelui Alexandru. Consiliul ministerial a luat toate măsurile pentru ceremonialul cununiei regelui, care se va face peste 2-3 zile. Mai mulți oficiali au fost pensionați, ear' de prefect al Belgradului a fost numit *Marsicanin*. În Belgrad abia vor avea loc mulțimea deputaților, cari vor lua parte la actual cununiei. Metropolitul a dispus, ca în biserici să se pomenească numele miresei alături cu numele regelui.

Sărmanii emigranți! Răsuna lumea de tărăboiul gazetelor jidane și jidovite, ce-l fac pe tema prigonirii Jidanilor în România, cari siliți să iee lumea-n cap duc lipsă, răbdă foame și câte toate. Eată cum descrie »miseria« emigranților un ziar maghiar *nejedovit*:

»Eată, câțiva Evrei din România emigrează de acolo, unde nu mai au nimic de stors și pleacă spre teritorii virginele; guvernul ungăr — de necerzută — are atăta judecată, că nu-i lasă să se așeze printre noi: ascultați acum la tărăboiul prin care presa minștește în lumea largă miseria Evreilor din România și crudelitatea animalică a guvernului ungăr. Tărăboază minștinii despre desperare și despre foame și sinucideri: poștește însă la corabie și vei vedea orgia veselă a Jidanilor îmbuibăți în mâncări și beuturi...

»... Firește, injură, când aud că trebuie să se reîntoarcă în România; nu însă pentru-o s'ar teme doar' că acolo li-ar face cineva vre-un rău, ci nu voase să se reîntoarcă, fiindcă nu mai e acolo nimenea pe care ei s'ar tortura, s'ar iee pâinea de trai, s'ar vîndă la tarabă casa și s'ar aduce la toag de cerșitor...

Hymen. Ioan Rus, notar în Rebrisoara, și d. Berta Scurlui, din Bistrița, se vor cununa Joi (2 August st. n.) în biserica gr.-cat. din Bistrița.

Petrecere în Capolnoc-Mănăstur. Inteligența română din Capolnoc-Mănăstur și jur invită la petrecerea de vară, care se va aranja la 12 August st. n., în favorul casinei proiectate a se înființa în Capolnoc-Mănăstur. Întrearea: de persoană 2 coroane, de familie 4 coroane. Începutul la 7 ore seara.

Concurs la post de profesor. Consistorul diecesan aradan sub nr. 3945 a scris concurs la catedra de economie și științele economice la *institutul teologic-pedagogic din Arad*. Salar 1800 coroane și cuinuenale a 200 coroane. Termin de concurs 30 zile.

Concurs bisericești. Cu termin până la 14 Septembrie st. v. e scris concurs la postul de paroh în *Micalaca* (cl. I.) în protopresbiteratul Aradului și cu termin de 30 zile la postul de paroh în *T-Hodos* (cl. III.) în protopresbiteratul Belințului (diecesa Arad).

Calfă ucigaș. În comuna Șipet la faurul Iosif Homorult era aplicat un sodal român, pe care stăpânul seu neconținut îl certa. Astfel și Sămbătă începând a-l certa și batjocori, sodalul i-a isbit baros în frunte așa, că stăpânul certăreț a zut la pământ și a murit. Sodalul s'a înștiințat însuși și e deținut la casa comunală.

Incendiu. Pe pusta »Kenyérmező« de lângă Strigoniu un incendiu teribil a mistuit alaltăieri întreagă recolta proprietarului Iosif Eggenhofer. Nu s'a putut mântui nimic din calea flăcărilor.

Să fie de învățătură. În Liuzii-Homorului (Bucovina) cărcimarul evreu Mendel Itzig a făcut nuntă mare; își măritase o Rikfele. Tărani români s'au îmbulzit și ei să vadă nuntă de domn, ducând jupânului Itzig cinsturi care ce avea: găini grase, ouă, miere etc. Itzig a luat frumos cinsturile, adunând astfel mai mult de o sută de găini și o ladă de ouă proaspete. În schimb a dat țaranilor câte un păhărel de holercă, dar' la nuntă ba s'ar lase. Seara a mers chiar la primarul s'ar ceară străjerii, ca să alunge cu puterea pe nuntași români. Și i-a alungat afară din curte cu puterea.

De li-ar fi de învățătură casul acesta tuturor țaranilor români, nu numai celor din Bucovina, ci și din alte părți.

Din Bucovina. »Deșteptarea« află, că Dr. Stefan Saghin e numit profesor universitar, Dr. Orest Popescu predicator la catedrala din Cernăuți, ear' pâr. Sim. Cobilanschi paroh la St. Paraschiva.

— Vineri a răposat în seminarul din Cernăuți teologul Traian Boconcea, în etate de 25 ani. În mormântarea i-s'a făcut alaltăieri. Din cauza acestui cas de moarte concertul »Acad. ort.« ce era să se țină în Câmpulung, s'a amînat.

— Dr. Iancu cav. de Florod, după-cum află »Deșteptarea«, și-a dat dimisia din clubul dietal român.

În alumneul zsigian din Oradea-mare pe anul școlar 1900-1 pe lângă cei primiți deja se mai primesc încă șapte tineri gr.-or. români, cari vor studia la gimnasiul ori la școalele reale, sau la academia de drepturi din Oradea-mare. Cererile adresate senatului fundațional s'au trimite presbiterului Toma Păcăli în Oradea-mare până cel mult la 15 August st. n.

P. T. ABONAȚII, cari nu și-au reînnoit până acum abonamentul sînt rugați a-l reînnoi, căci altfel vom fi siliți a le sista trimiterea ziarului.

Concurs școlare. În diec. Aradului s'nt scris concurs la posturile inv. din: Ripa, O-Gepișiu (ppresb. Tincei), Aldești, Mustești (ppresb. Butenilor), Teș, Dragonești (ppresb. Belințului), termin de concurs 3) zile și Cheriu (ppresb. Orășii-mari) cu termin până la 26 August st. n.

General persian în Sibiu. Wagner von Wetterstadt, care cuiecase din armata austro-ungară cu rang de căpitan de artilerie și intrase în serviciul Șahului Persiei, se află în concediu în Sibiu. Chanul Wagner a venit în Europa să-și cureze boala de inimă.

Gura păcătoșului. Șefredactorul »Tribunei humoristice« din Arad în numărul dto 31 Iulie publică un prim pe tema *personalității*. Articolul miroasă a »Rückwärtskonzentrierung« și se încheie cu următoarele:

»Fapt e apoi, că în sinul societății românești, chestiile personale s'nt cari au înverșunat spiritele. Era fatal să ajungem însă aici, când s'au tolerat fapte, pentru cari la o nație cu morală sănătoasă cei păcătoși ar fi trebuit să dispară de pe teren, ear nu s'ar coccocize cu sila la conducere (de pildă Ioan Russu Șirianu! — Red. »Tribunei«).

»Singurul mijloc de a face să dispară deci din presa română personalitățile, este, ca publicul el însuși să se controleze mai bine, să se uite în jur, cui dă încrederea și stima sa, și să fie mai puțin tolerant față de păcate ce se resfrâng nu numai asupra persoanelor cari le comit, ci și asupra întregii societăți. (De acord! — Red. »Tribunei«).

Comune pustiite de incendii. Duminecă înainte de amiază un incendiu puternic a mistuit casele și clădirile economice la cincizeci și doi locuitori din *Odorheul-săcesc*. Parte mare a locuitorilor fiind turmentată nu voiau să dea ajutor la stingere; a trebuit să se ceară asistență dela gendarmi și ajutor dela comunele vecine.

Sămbătă a fost distrusă de foc comuna *Méra* din apropierea Clujului. Cincizeci și nouă case cu toate clădirile economice au fost mistuite de flăcări. S'a constituit un comitet, care să inițieze colectă publică pentru ajutorarea nenorociților.

Zeceri falsi. În Hunedoara s'a dat de urma unor zeceri falsi, despre cari la ascultarea posesorilor lor s'a constatat, că au ajuns în circulație cu ocazia tirgului de vite. Imitația e făcută cu multă dexteritate; numai cu lupa se poate observa, că sub figurile de femeie, pe partea ungurească, în quadrat în loc de »osztrák« e »osztrák« și în loc de »mindkét részből« e mindkét részből.

Calodont. Nu e lipsă a recomandă în special universal renumita pastă de dinți »Calodont«, întrebară e numai, că unde se capătă în stare proaspătă. Noi recomandăm aci parfumeria specială Meltzer.

Zacherlin e cel mai bun mijloc pentru pustiirea muscelor de prin cămări și refectorie. Presărat prin odaie, ucide momentan muscele. Se capătă în droguerii și în prăvălii de coloniale.

Tribuna Literară.

Au apărut:

»Programa gimnasiului sup. gr.-cat. și a școalelor elementare din Beius pe anul școl. 1899-900, redactată de Ioan Buteanu, dir. o.« Estragem din aceasta următoarele date: *Corpul profesoral* constă din d-nii: Ioan Buteanu, director și profesor, George M. Marinescu, Vas. Ștefanica, Cor. Ardelean, Vas. Dumbrăvă, Traian I. Farcaș, Victor Borlan, Teodor Bulo, I. Fersigan, Dr. Fl. Stan, I. Cheri, Nic. Fabian, Elie Stan, I. Iepure, I. Bușița. — Catechet pentru religia gr.-or.: Nic. Diamandi; prof. de studii extraordinare: Dr. Fl. Stan (limba franceză și stenografie); Mihail Maghiar inv. în pens. (cântul bisericesc). Medic Dr. George Mureșan. *Elievi* examinați la finea anului au fost în toate opt clasele 356 ordinari și 5 privați: acestia au fost după religie: 172 gr.-cat, 138 gr.-or, 19 rom.-cat, 7 ev. ref, 25 israeliți. După naționalitate: 310 Români, ceilalți toți s'nt numărați între Maghiari. Numai românește știu 44, numai ungurește 27, rom. și ungurește 317. După locul nașterii: 37 din Beius, 133 din comit. Bihorului,

191 din alte comitate. **Fundațiuni.** La fondul de pensie profesional au stat la dispoziția acestui fond în 1899: a) Fundațiunea Esc. S. dlui episcop Michail Pavel 25.980 fl.; b) prestațiunea patronului 1895-1898: 2680; c) prestațiunea profesorilor 1895-1898: 2780 fl.; d) prestațiunea tinerilor pe aceiași ani 5445 fl. La olaltă 36.885 fl. Suma principală a statului activ în 1899: 42.871 fl. 29 cr. Fondul pentru ajutorarea tinerilor săraci 44 fl.; Fondul tinerimei școlare 55 fl. 30 cr.

„Dintre imitațiunile lui Ioan dela Buceci“, partea I, Brașov, tipografia Ciureu et Comp. Preț 2 cor. De vânzare la librăria Ciureu în Brașov și la toate librăriile române.

POSTA REDACȚIUNII.

»Contra-reflexiuni«. Nu merită să fie învrednicit de ele. Nu interesul de cauză l'a făcut să scrie, ci mânia că i-ați »turtit«.

»Un poporean în Cetea. Faptele necuviincioase ale preoților se comunică autorităților bisericești, nu gazetelor. Poftiți acolo, dacă aveți dovezi.

»La Roșia«. Alta n'a fost de vîzut pe acolo, decât mese întinse? Mai lăsați-le și ne descrie prin ziare, că ne la lumea la ochi cu atâtea banchete și toast!

Ultime știri.

Asasinarea regelui Umberto.

Roma, 30 Iulie n. Ziarele de dimineața au scos ediții separate, în cari laudă virtuțile regelui. Regele — scriu ele — care și-a manifestat întotdeauna simpatia față de clasa muncitorilor, a trebuit să fie ucis chiar de un muncitor.

Roma, 30 Iulie n. Cadavruul regelui Umberto va fi transportat la Roma și așezat în Panteon. Prefecții și primarii au fost avisați telegrafice despre repăsarea regelui.

Din China.

Hongkong, 30 Iulie n. Conform unor scrisori sosite din *Vucian*, acolo s'au așigat placate de cuprins dușmănos străinilor. În Canton e liniște.

New-York, 30 Iulie n. »New-York-Herald« anunță: Din Shanghai se depezează, că *Li-Hung-Ciang* a fost provocat prin un edict împărătesc să plece la Peking și să iee comanda oastei contra trupelor străine. Guvernul chinez reține pe ambasadori, ca ostacii. *Li-Hung-Ciang* și-a cerut pensionarea.

Bibliografie.

»**Ilustratele Iancu**«. Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfășoșează într'un splendid peisaj cimiterul din Tebea.

Pe aceasta se mai cestic și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece
De amar și de nevoi,
N'or pute ca să înce
Suenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă »**Goronul lui Horia**«. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa gigantul arbore secular.

Amendoué ilustratele s'nt lucrute cu fineță adevărat artistică.

De aici încolo deci să folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales »**Ilustratele Iancu**«, din cari vor mai urma o serie întreagă.

»**Rolul presei în stat**«, conferență publică, de George G. Burghilea, avocat. Ediția a doua. Tipografia M. Saidmann în Botoșani (România). Conferențiarul se ocupă cu multă căldură de presa română din Ungaria și persecuțiunile la cari e espusă.

Eminescu pesimist, profet și economist — de I. S. Ordeanu. Broșură interesantă, de concepțiune originală; merită toată atențiunea. Are 106 pagini, oostă 1 leu.

Ermeneutica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Szmi-gelski, cu aprobarea ordinariatului metropolitan gr.-cat de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului arhidiececan din Blaj. Editura autorului. Preț 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al preoților și învățătorilor

Flamarion în românește.

Camil Flamarion, celebrul scriitor francez, care și-a pus frumoasa țintă vieții sale să popularizeze știința *astro-nomică*, este cunoscut la toate popoarele culte. Nu este limbă, în care scrierile sale de astronomie să nu fie traduse — dacă nu toate, apoi unele din ele — și să nu fie cu drag cetite. Flamarion te introduce în frumsețele sistemului solar cu lumile-i numeroase și te familiarizează cu știința astronomiei fără să observe, că la adecă el face știință și încă una dintre cele mai abstracte științe, — așa fermecător e metodel seu de predare. Iți povestește de minunile cerești, de stele, de planee, de pământ, de câte toate și într'aceasta te trezești numai, că ai intrat în probleme grele, de cari de bunăvoie mulți nu se apucă, părăndu-li-se prea grele, prea obositoare și poate chiar necuprinse cu mintea lor. Stilul narativ, ușor și plăcut din scrierile lui Flamarion, te face însă să îndrăgești aceste probleme, să cauți a p-trunde în esența lor, și astfel fără să observi îți dă de-a gata cunoștiințe elementare din astronomie împreună cu dorul de a ști tot mai mult, de a cunoaște tot mai temeinic tainele minunate ale universului.

În aceasta stă meritul lui Flamarion și de aceea s'nt așa de cu drag cetite scrierile lui. Dintre scrierile lui au fost traduse până acum în limba română »*Urania*« și »*Sfîrșitul lumii*«, ear' zilele trecute dl. B. Marian a făcut accesibilă publicului român scrierea »*Ce-i cerul?*«, una dintre cele mai frumoase și mai instructive scrieri ale astronomului francez.

Pe 232 pag. 8° în cartea »*Ce-i cerul?*« ni-se vorbește — așa cum Flamarion știe vorbi — despre cer, astronomie ca știința universului, pământul cu mișcările lui și urmările acestora: ziua, noaptea, anul, călindarul; aparatele optice și observatoriile, sistemul lumii, soarele, luna și eclipsele ei, planetele, cometele, zodiile etc., dându-ne o lectură și plăcută și instructivă. Dl. B. Marian a făcut un bun lucru prin traducerea acestei cărți și asemenea bun și folositor lucru vor face toți cari și-o vor procura și o vor ceti. Cartea, pe lângă conținutul științific în cele de mai sus, cuprinde portretul și biografia autorului și numeroase figuri în text. A apărut în editura librăriei David I. Benvenisti (Craiova, strada Justiției 28) și costă 1 leu și 50 bani.

Dictionarul român-german și german-român, de Sab. Pop. Barcianu, revidat și completat de profesorul Dr. D. P. Barcianu, partea primă *român-germană*. Ediția a III-a, 750 pag. în 8° cu litere peti în 2 coloane. Prețul: broșat cor. 6.—, și legat în 1/2 franz cor. 7.60. Acest dictionar atât de bine primit în edițiile sale anterioare, apare acum în ediția a III-a. Recunoscut de bărbați competenți ca cel mai bun dintre câte au apărut, ediția prezentă caută a-l face și pe mai departe vrednic de această prețioasă recunoaștere. Atât autorul, cât și editorul și-au pus toate silințele într'a aduce lucrării îmbunătățirile, cari se o ducă la perfecțiune din ce în ce tot mai mare: autorul prin aceea, că a înăvuit în mod însemnat cuprinsul prin cuvinte și locuțiuni din scriitorii români moderni și mai vechi, vîind astfel a înlesni publicului străin cetirea și înțelegerea scrierilor române. Editorul prin aceea, că a înzestrat cartea cu hărțile bune și cu tipar frumos, îngrijind, ca prin un format mai mare și mai potrivit, pe lângă toată înăvuirea să nu devină prea voluminoasă, ci să rămână îndemănătoare. Fie deci, ca și în forma prezentă dictionarul acesta să afle binevoitoarea întimpinare, de care s'au bucurat edițiile anterioare, contribuind la sporierea prietenilor limbei române și ai produselor ei literare.

Din partea a II-a »*germană-română*« se mai află câteva exemplare din ediția a II-a. Prețul: broș. cor. 7.60; legat cor. 9.40.

Tragedia Calvarului, de abbé Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură »*Inocențiu Micu Clain*« a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparul »*Tipografiei*«, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într'o concepțiune originală și într'un stil superb, *dî-vina tragedie* a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traduceri, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înăfășoarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului »*Tipografiei*« noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hărție pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înăfășoare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

„Lupta pentru drept“.

— Voci de presă. —

»Dreptatea«.

»Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

»*Lupta pentru drept*« e creațiunea acelu geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, avînd pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în atînta ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Călătornie patriarhului Macarie de Antiochia în țările române (1653-1658), tesă pentru licență în istorie, de Emilia Cioran. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

»*Carte de cântece* pentru tinerimea școlară de ambe sexele și de toate gradele, aranjate de învățătorul Ioan Dariu. Brașov, editura librăriei Z. Zeidner. Costă 25 cr. broșurată, 30 cr. legată

Sosiți în Sibiu.

La 31 Iulie n. 1900.

Hotel »Impăratul Romanilor«: Nagy, inginer din Aiud; Stănescu, preot din Cluj; Krauss, oficial, Hopp cu familia, administrator, din Boia; Kolozy, voluntar din Arad; Folinus, secretar din Budapesta; Furdul din Câmpeni, Roșescu din Cluj, protopopi; Dr. Csiky din Budapesta, Stauber din Arad, profesori; Panegh din Viena, Gunesch cu familia din București, comercianți.

Hotel »Neurhrer«: Filiaranu, privatier din Rimnic; Eisner, comerciant din Micolț; Jby, sublocotenent din Budapesta; Vasiu, notar din Petritu; Cordescu, privatier din Fofeldea.

Hotel »Meltzer«: Surdu cu soția, oficial din Galați; Szalasy, avocat din Alba-Iulia; d-na Ana Kloos, privatieră din Paris.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 31 Iulie n. 1900.

Hărțile-monete române	Cump.	18.96	vînd.	19.06
Lire turcești				
Imperiali (15 R ^o aur)				
Ruble rusești		2.50		2.56
Galbeni		11.80		11.42
Napoleon-d'ori		19.30		19.30
100 Marco germane		118.—		118.60
Livre sterling		24.—		24.28

Bursa de Budapesta.

Din 23 Iulie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	96.—
» 4%	90.90
» ung. val. cor. 6%	99.60
Imprumutul căilor ferate ung.	97.50
Bonuri rurale ung.	90.50
» croate-slavone	92.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	138.50
Renta de hărție austriacă	97.25
» de argint austriacă	97.25
» de aur austriacă	96.75
Losuri austriace din 1880	134.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1730.—
» de credit ung.	685.—
» de credit austr.	664.—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii »Albina«	102.—
Galbeni împărătești	11.37
Napoleon-d'ori	19.31
Mărci 100 imp. germane	118.50
London 10 Livre sterlingi	242.30

Bursa de Viena.

Din 28 Iulie n. 1900.

Renta de aur 4%	115.30
Renta ung. v. c. 4%	90.95
Imprumutul căilor ferate ung.	99.35
Bonuri rurale ung.	90.20
» croate-slavone	98.—
Renta de hărție austriacă	97.5
» argint austriacă	97.45
» aur austriacă	115.60
Losuri austriace din 1880	138.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1703.—
» de credit ung.	689.—
» de credit austr.	665.50

Bursa de București.

Din 14 Iulie n.

5% Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	76 1/2
5% » am. 1881	91 1/2	5% » urb. Buc.	86 1/2
5% » » 1892	90 1/2	5% » » Iași	74
5% » » 1898	90 1/2	Banca Națion.	250
4% » » 1894	78 1/2	» Agricolă	386
5% » » 1889	78 1/2	» României	
4% » » 90.94	79	» de scont	281
4% » » 1896	79	Dac. Rom.	448
4% » » 1898	85	Natională	460
Convertite rurale.		Patru	
5% Obl. c. B. 1883		Canstrucții	35
4% » » 1890		Basalt artificial	
5% » » 1895		Tramv. nou	
5% » » 98 1/2		Baja centrală	100

Pentru redacție și editură responsabili: Andreiu Baiteș. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Covrigi sărați! Covrigi sărați! Covrigi sărați!

Spre vânzare mai departe numai p. t. comercianților de delica-
tose și coloniale, cofetarilor, hotelierilor, posesorilor de restaurante,
brutarilor și prăvăliilor de brutărie de lux.
1 colli-postal de circa 1000 bucăți 4 fl. franco la fiecare sta-
țiune postală, pe lângă rambursă,
oferă unicul stabiliment de desfacere pentru Transilvania în
Sibiu, str. Turnului nr. 21 la Friedrich Ziegler,
din fabrica de cozonaci-bisquit, minată cu vapor, a lui Stanislau
Gurgul, furnisor ces. și reg.,
premiată cu 40 medali de argint și aur, și diplome de onoare.
Tot felul de prăjituri pentru teă, pesmeți, aluaturi cu mandule, lipiuri dulci
(Specialități turocești)
[193] 11—15

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—
„Dan“, roman, editura librăriei E. Graev & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 2.—
„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 mri. editura Carol Müller 1896,
2 volume à 64 bani cor. 1.28
„Din goana vieții“, ediția III. (1895) cor. 3.50
„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 mri), edit. C. Müller 96 b.
„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.
„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 cor. 2.50
Cel mai nou volum de nuvele:
„În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 cor. 2.—
Comandele să se adreseze:
„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Licitație minuendă.

„Silvania“, institut de credit și eco-
nomii, deschide licitație minuendă pentru
darea în întreprindere a construcției unei
case cu etaj și pentru executarea lucrărilor
de reparațiune la edificiul existent al institutului.
Valoarea lucrării este prelinimată în
sumă de 50.682 coroane.
Ofertele închise până la 20 August
a. c., 9 ore a. m. sînt a se înainta la direc-
țiunea institutului.
Lângă ofert este a se alătura vadiu
3000 coroane în numărul sau în libelul
de depunere la institutul „Silvania“.
Ofertul în ofert are să declare, că
cunoaște bine condițiile speciale de întreprin-
dere, precum și planurile de edificare și
preliminarele, cari în orele oficioase se pot
vede și studia în localitatea institutului.
Șimleul-Silvaniei, la 26 Iulie 1900.
„Silvania“,
institut de credit și economii.
Directorul executiv:
Cosma.
[272] 1—1

1600 coroane salar anual

și 1% din venitul curat
solveste societatea subsemnată unui condu-
cător expert în bransa băcăniei, manufac-
tureri și ferării și care posedă limba rom-
mână, maghiară și germană.
Reflecții la acest post au a-și trimite
ofertele provăzute cu documente, până în
20 August a. c. subsemnatei societăți.
Blaj, 22 Iulie 1900.

„Consum“,
societate comercială pe acții
[266] 2—8

Cu preț redus!

Luptele Românilor.

Articoli istorici-politici
de
Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelente
articoli asupra mersului istoric al luptelor
noastre politice. O lectură foarte de actualitate
Preț redus la 60 bani.

CALODONT.

Cel mai bun mijloc pentru curățirea dntilor,
în tuburi, garantat,
marfă proaspătă în prima și unica prăvălie de specialitate în Ardeal
PARFUMERIA MELTZER, GUSTAV MELTZER,
str. Cîsnădiei (edificiul comandai de corp), fabrică de săpun, strada Gușteriței,
[185] 2—6 în Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de novele și schițe.
Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.
Se poate procura dela
„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română
ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru
se abonează și se vinde
cu numerl singuratice la 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna“.
→ Apare de două-ori pe lună. ←
Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.
Redacția și administrația la București, Pasagiul-român 20.
Cu oala orarea oelor mai distinși literați.

Cărți românești.

În librăria W. Krafft din Sibiu, binecunoscută publicului românesc prin întinsele sale afaceri de librărie și mai ales prin editura bogată de cărți și opuri românești (între cari
și „Enciclopedia Română“) se află de vânzare următoarele:

* Albinu A., Amicul jocului de șah, teoretic și practic cor.—60 Alexici Dr. G., Texte din literatura populară română, tom. I. Poezia tradițională cor. 6.— Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare“ cor. 1.— * Arion C. C., Despre prejudecări, conferență Articoll de lege XXI și XXIII. ex 1886 despre Instrucțiuni și despre procedura disciplinară Articoll de lege XXII—1886 Despre comune cor.—80 * Augier E., Aventurierea, comedie în 4 acte în versuri, tradusă de Tincu N. și Moșchuna S. Bancelă, Colindele Crăciunului și ale Paștilor sau Producțiuni cu cântece la nașterea și învieria Domnului nostru Ius Christos. La care s'a adăns și Colăcișul sau Vorniculul Barciuanu S. P. Dicționar rom.-germ. și germ.-rom. revizid și completat de Dr. D. P. Barciuanu. Partea I., română-germână legat 7.60 broșurat cor. 6.— Partea II., germână-română legat 9.40 broșurat cor. 7.60 Barbiu George, Părți alese din Istoria Transilvaniei pe 200 de ani din urmă, (3 vol.) legat cor. 18.—, broșurat cor. 13.— Barbiu Oct., Dicționar mag.-rom. și rom.-mag. cor. 2.80 * Bartolomeu I., Schițe istorice și culturale despre teritoriul fostului regim. c. r. grănițesc nr. 13 român-germ. cor.—80 Boca A. d. Velcheriu, Lacrimi, adio și declarații funerale. Panorama lunei trecătoare sau versuri, iertăciuni și declarații la înmormântarea cor.—80 Bocancea T., Zile negre, poem. cor.—60 Bolô Henry, Tragedia Calvarului, tradusă în românește de Membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain“ cor. 2.— * Bosco I. B., Florile inimii, poezii cor. 1.— * Bougaud E., Cartea durerii, tradusă din limba franceză de Iacob Afan Niculescu cor. 8.— Brânzeu Nic., Școalele din Blaj, studiu istoric cor. 2.— Brote Dr. A., Insoțirile de credit împreunate cu însoțiri de consum etc., îndreptar practic pentru înființarea și conducerea aceloră, după sistemul F. W. Raiffeisen cor. 1.60 Brote Eugen, Tinerețe vitelor cor.—24 Trifoiul cor.—20 Budu Tit., Vieța Sfinților, cu permisiunea preavener. ordinarat cor. 6.— * Butculescu N. Marin, Religie și știință, încercare critică de morală-socială cor.—75 * Buturescu H., Manual de arheologie biblică Cărpinișan N., Monografia comunei Răhau Carte de conversațiune românească și nem-tească leg. cor. 2.— Cincizeci de istorioare morale pentru băieți și băiete de amicul pruncilor F. H. cu 6 chipuri colorate, în legătură frumoasă Clemence R., Mandrin, căpitănul bandiților. o novelă interesantă, tradusă de N. Petra-Petrescu cor. 1.20 Coghuc G., Fire de Tort, versuri cor. 2.— — Sacontala, traducere liber. după Calidasa cor. 5.— — Balade și Idile cor. 3.— — Răsboiul nostru pentru neastinare cor. 1.— — Povestea unei Corone de oțel cor. 1.50 Costan T., Aur, novelă cor.—30 Costin I., Îndreptar pentru întemeierea băncilor rurale după sistemul F. W. Raiffeisen cor. 1.20 — Manual de stupărit cu 86 figuri în text cor. 1.80 — Moara din Șiești, roman, tom. I. cor. 2.—	Crășescu Vict., Novele și schițe. vol. I—IV. a cor. 1.— Dăianu Dr. E., Cronica anului 1843 p. I. (nr. 1—7 Martie—Septemvrie) cor. 3.60 Dante Alighieri, Divina comedie. Infernul, trad. de d-na Maria P. Chițiu cor. 6.— Dante A., Purgatoriul, trad. de aceeași. cor. 7.50 Dem T. G., Cronica din Nürnberg cor. 1.50 Densușian A., Valea vieții, cântece și epigrame cor. 3.— — Istoria limbii și literaturii române, Edițiunea II. broș. cor. 4.50 — Optam, tragedie în 5 acte cor. 1.50 Densușianu O., Intre două lumi, dramă în 8 acte în versuri cor. 2.76 Diaconovich Dr. C., Enciclopedia română, editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“. Preț de pnenunțiaune: tom I. și II. broș. cor. 20.— — I. și II. cor. 23.20 (Tomul III. este sub tipar. — După terminarea publicării opul se va vinde cu un preț ridicat). * Dionne Cassin, Istoria română dela Nerone până la Alexandru Severu, trad. de Angel Demetrescu cor. 2.80 * Discuș C. G., Ce influență are cultura intelectuală asupra moralității și criminalității, conferență cor. 1.— Dobrogeanu-Gherea, Literatură și știință, 2 volume cor. 5.— * Doine și strigături din Ardeal, de Dr. I. U. Jarmik și A. Bărsăanu cor. 4.— Dopp Elia, Comasările, îndreptar practic cor.—80 * Dorna, Două comedii, Dragoste, Băi de mare Două drame, lectură pentru tinerimea de secul femeiesc cor.—40 Două raporturi de prefecti roman din anul 1848 cor.—30 Dragoșiu Dr. J., Vivia sau biserica din car-tacine, narare istorică cor. 2.40 Duică G. B., Savitri, povestire indică din Mahabharata cor.—30 * Dulfa P., Ifigenia în Aulida, tragedie în 5 acte cor.—40 Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur cor. 1.60 Eletterescu Dr. Em., Predice ocazionale și funerale, tom. II. cor. 3.50 * Esarcu C., Petru Cercei, Documente descop. în Arhivele Veneției cor.—80 * Georgescu P. M., Literale și omul de litera în veacul al XIX-lea cor.—40 * Ghica Ion G., Convorbiri economice, 3 vol. Grigoroșviza Em., Chipuri și graiuri din Bucovina cor. 11.50 Grube A. W., Biografii romane, traduse de N. Petra-Petrescu cor. 2.— Hințescu I. C., Proverbele Românilor cor. 1.— Hodoș Z. Poftă Bună, carte de bucate cor. 1.40 Idieru Nic., Studii de economie, politică și finanțe. Vol. I. cor. 4.50, vol. II. cor. 4.— Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți cor. 1.20 * Ipcar Ig., Regele și evreică cor. 1.40 Kneipp Sebast., Cursă de apă. Testamentul meu și conferențe public. in-venturi necesare pentru vindecarea boalelor și conservarea sănătății 2 vol cor. 1.— Laocon sau despre limitele picturii și ale poeziei, de Lessing. Traducere cu adnotații și o prefață de N. Istrate cor. 1.50	Laurianu A. Treb., Elemente de istoria Ro-mânilor. Edițiunea a noua coreasă și adusă, (pentru școalele din Ungaria oprită) cor.—80 * Lazu G. N., Urmite Raze, Poezii cor. 150 * Liguori A. M. de, Pregătire la moarte adecă considerațiuni asupra maximelor eterne folo-sitoare tuturor pentru meditare și pro-ecilor spre a predica cor. 1.60 Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măldan, urmărit de studiu despre Celți de Dr. A. M. Marincescu cor. 2.40 * Livescu I., Floarea de Firenze, comedie în versuri cor. 1.— Maier, Dr. George, prof. de agricultură. Manual complet de agricultură rațională: P. I. Agrolgia sau agricultura generală cor. 5.— — II. Fitotechnia sau cultura specială a plantelor, dimpreună cu fenețele și pășunile cor. 8.— P. III. Zootechnia sau cultura vitelor, dimpreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptărilor și cunoașterea lănei cor. 8.— IV. Economia rurală (va apăre) cor. 8.— Măndrescu S. C., Elemente ungurești în limba română cor. 8.— * Marian S. F. Nunta la Români. Studiu istorico-etnogr. compar. cor. 8.— — Tradițiuni populare române, cuprinzând: Stefan Vodă și Sahastrul, Tolpa și stefan Vodă, Stefan Vodă, Stefan Tomșa și Me-tropolitul Grima, Feciorul Dedului cor.—80 Maurier G. d., Trilby, Roman în românește de Afan de la Tusa cor. 2.— Miculescu G. T., Colecția de rețepțe din eco-nomie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași, meseriași și comercianți Mihaescu N. Dr., Filozofia socialismului. Par. I. cor. 1.— * Mihail Traian, Adieri — Poezii cor. 1.— * Mile C., Versuri (1878—98). Din caietul Roșu și Dragostei cor. 2.— Metropolitul Andreiu Saguna. Discurs rostit în ședința Academiei Române, de Nic. Popea, episcop cor.—50 Moldovan S., Teara Noastră, Descrierea păr-ților Ardealului cor. 2.— — Zarandul și Munții-Apuseni cor. 2.— — Din tainele vieții, povești și schițe cor. 2.— Muntean M., Legea veterinară și boalele contagioase cor.—60 Mureșan Dr. Leo, Higiena română cor. 2.— Mureșian Dr. S. Sconologia Creștină occiden-tală și orientală, cu 32 figuri în text cor. 4.— * Musset Alf. de, Să nu zici vorbă mare (Il ne faut jurer de rien) Comedie în 3 acte Negrescu G. Val. Dr. Despre friguri cor. 1.— * Negulescu P. P., Polemice, impersonalitatea și morală în artă; socialismul și arta cor. 1.50 * Niculescu A., Julia cea roșie. Humorescă cor.—80 Nordau Max, Naționalitatea, studiu cor.—40 — Reprivire din Paradoxe sociologie cor.—40 Ollanescu C. D., Ad Pisones (Ars Poetica) cor. 2.— Onciul D., Originele Principatelor române cor. 4.— Orășul București cu un plan și 16 ilustra-țiuni. (Articol retipărit din Enciclopedia română) cor. 1.— Ordonanțe ministeriale pentru Introducerea legii comunale (Art. XXII din 1896) cor.—10 Păcățian T. V., Libertatea, traucere cor. 2.— — Principiile politice (după Dr. F. de Holtzendorff) cor. 4.—	Păcățian P. V. Flori de toamnă, poezii cor. 2.— — Scopul în drept I. cor. 8.— — De pe la noi cor. 2.— — Judecătorile cu jurați cor.—80 * Panțu J. C., Liniste Casei, Romanii cor. 1.20 * Niță Dragă, Schiță din Vieța unui mancier Papu I. P., Cuvântări bisericești tom. I. cor. 2.40 * Patriciu Gr., Didactica generală cu privire la învățământul școlii primare cor. 1.50 Ponson de Terrail, Amor și dincolo de mo-rment, novelă tradusă de N. K. Ne-gruțiu cor.—50 Popea I., Caractere morale, esemple și sentințe cor. 2.50 Popovici-Barciuanu, Gramatică Germană teo-retică practică pentru usul tinerimei române cor. 2.80 Popovici-Contă Const., Științe Istorie și mo-rale sau Încercări asupra stării noastre sociale cor. 2.75 Pop Reteaganu, Inițierea, adecă floarea poe-siei naționale din cei mai buni scriitori români în usul tinerimii române. cor.—60 — Povești din popor. cor. 1.— Proncu D. N., Artă de a se însura. cor. 2.50 — Artă de a se mărita. cor. 2.50 Pușcariu cav. de, Date istorice privitoare la familiile nobile rom. Partea I. cor. 4.— Partea II. cor. 8.— * Radulescu Niger și N. Tincu. Doamna Chajina, dramă în 5 acte cor. 2.— Raiou T., Studii Literare, Chestiuni literare istorice, filologice și artistice. cor. 1.50 Rusu-Sirianu I. Moara din vale (8 nuvele) cor. 1.40 Saineanu L. Dicționar universal al limbii române cor. 7.50 Scene din Vieța Militară de N. St. u cor.—40 Scheffer R., Mizerie Regală I/II. broș cor.—80 Schiller, Neputul ca unchiu, comedie în trei acte tradusă de Petra-Petrescu cor.—40 Secula Iudita n. Trupa, Din vremuri apuse cor. 1.— * Sevastos El. Didia Olorica, Cântece Mol-dovenești (în versuri) cor. 4.— Severu Arzent., Disertațiune Economică despre bunăteța și foloasele fărinei cernută cu ciurelul și cu stă rară și despre zidirea Morilor cor.—10 Silasi Dr. G., Apologia discurs filolog. și istor. maghiare privit. la Români, inverterite și rectificare. cor.—40 Sima, Gr., Isvor de bunăstare sau mai multe sute de îndreptări și povești scurte și practice din economia de casă, grădinarie, igienă, economia de câmp și de vite, vierit, conser-varea vinului, vinuri de poame, pomări albănkrit și alte multe terene de deprin-dere. Ediț. II. cor. 1.— Sima Gr. al lui Ion, Ardealul glumeț sau 101 de Anecdote populare alese pe sprân-ceană și întocmite din glumele lui Ne-eca Stan, ce-și rîde de toți. cor. 1.— Simionu T., Păcate Domnești, novelă orig. cor.—60 Simu R., Cartea stuparilor Săteni cu mai multe ilustrații în text. cor.—70 — Monografia comunei Orlat, cor.—50 Stamat Ciurea Const. Caleidoscop literar. (Fan-tasii, suvenir și episoade) cor. 3.— — Insula Șagălia, roman contimporan cor. 2.— — Trei suvenir, novelă cor. 1.—	* Stavri Artur. Poezii. 1888—1894 cor. 3.— * Stefanelli T. V., Loango, povestire. cor.—90 Steinberg A., Cel mai nou dicționar de buzu-nar pentru tălmăcirea cuvintelor radicale și zicerilor străine din limba rom. cor. 2.— Steca Șulțiu I., Din Memoriul lui Partea I-a epuizat. cor. 1.— — II-a 1879. 88, 83, p., broș. cor. 1.— — III-a 1880. 89, 176 p., broș. cor. 1.— — IV-a epuizat. cor. 1.— — V-a 1883. 89, 88 p., broș. cor. 1.20 — VI-a 1899. 89, 295 p., broș. cor. 2.50 * Stern, Regele Lear, tragedie în 5 acte. cor. 1.— * Stoenescu Th. M. Poezii cor. 4.— Stoica S., Higiena copilului dela naștere până la al 7-lea an al etății. cor.—30 — Tractatul boalelor acute și cronică. cor.—60 Stupariu N., Estras din regulile de eșcu-țiun militar și din regulamele serviciului cor.—60 * Tincu N., Monologii în versuri, după autori străini, seria II. București, 1892 cor. 1.— — seria II., Poeme pentru Copii, cor. 1.— * Ureche Doctorul. Anatomia și fiziologia unei conferențe. cor. 1.— Urechiă V. A., Frați cu Frați Români la Roma în 12 Octomvrie 1899, Dare de seamă cu 23 ilustrațiuni cor. 3.50 Velceanu Mihail, Meditațiuni spirituale pentru înaintarea creștinismului adevărat și a cul-turii d-zeesc de casă cor. 1.— — Doctrina feticilor ilustrată prin sentințe filozofice luate din scrierile celor mai ce-lobri filozofi antici și moderni cu un adăns Colecțiuni de 500 sentințe filozofice cor. 1.— — Educațiunea de școală și acasă, compusă după datele, cunoștințele și experiențele educătorilor celor mai probați cor.—40 — Întemplarea curioasă, comedie în trei acte, imitată din italianește cor.—50 Verne J., Castelul din Carpați, roman din vieța poporului românesc din Ardeal, (edi-țiunea de luc. broș cor. 2.40, leg. cor. 4.—) cor. 1.60 Vlăhuță Al., Dan, roman cor. 2.— Voniga D., Dor și Jale. poezii cor. 2.40 Vuia Dr. G., Boalele Venerice cor.—80 — Higiena populară cu privire la săteanul român cor. 2.— * Wolf Leon, Fetele Heanei și Strigoiul din București cor.—80 Xenopol A. D., Istoria Românilor din Dacia Traiană 12 volume cor. 12.—
--	---	--	---	--

W. KRAFFT.